

Arkiv 7

januari-februari 2009

om vinter, farliga lampor, smått och stort i konstig blandning



Dagens tankar", "Dagsländor", "Nästan-bloggen" – rubrikerna har varierat genom år och hemsidor. Är nu inne på min tredje sida, "om smått och stort". "Man" har bett mig att låta texter och Dagsländor följa med till nya sidan. Så vill jag också ha det själv. Bara enstaka inlägg lämnades kvar.

Enklaste sättet var att konvertera till komprimerat pdf-format. Trots många nackdelar. – Interna länkar fungerar inte och miniatyrbilder blir inte klickbara. Ett separat fotoalbum blir nog aktuellt. Ordningsföljden är bloggans, dvs de äldsta inläggen sist. Synd att inte alla gästbokscommentarer kan följa med.

26 februari

Det brinner i min närhet

Förfärligt med bränderna här i Södertälje. I Wedaområdet är jag nu och då, och ser att Animalen som finns vägg i vägg med Willys är stängd. Hörde att bl.a. operationssalen inte går att använda.

Coop Forum och ICA Maxi har drabbats tidigare, och på båda dom ställena är jag kund. Och vid behov på Animalen.

Förfärligt det här. Och hur ska man kunna få fatt på de skyldiga? Men nog hoppas jag!

[Wedaområdet ligger i Södertäljes utkant](#), andra livsmedelsbutiker finns inte i närheten. Bebyggelsen är ett äldre villa område, för dem som bor där blir det svårt om de inte har tillgång till bil.

Vänsterextremister, högerdito, kriminella "beskyddare", ja vad ska man tro. Förmodligen ingenting, bara att vänta. Men visst känner man både ilska och förtvivlan över sånt här. Så fruktansvärt och totalt destruktivt.

Södertälje, denna tidigare så leende och idylliska stad i mötet mellan Mälaren och Östersjön har ändrat karaktär. Det är så synd, den drägg bland invandrare som helt klart finns här ger ALLA invandrare dåligt rykte. Vilka som ligger bakom de här bränderna vet man ju inte, men bråk och otäcka incidenter är tyvärr vanliga, bland annat attacker mot poliser, bussar osv, och i de flesta fall ÄR det invandrargång som ligger bakom. *Dock inte alltid*, och det måste verkligen påpekas.

Det är synd om alla de invandrare som oförskyllt drabbas av rasism och fientlighet från "urbefolkningen". Det är synd om en "urbefolkning" som känner att den inte längre kan känna sig säker i sin stad. När det skulle kunna vara en så fin gemenskap och tänk, så många berikande möten som nu inte blir av!

För det är ett faktum - jag skulle själv inte ge mig ut ensam i stan en kväll! Inte ens med Kasper i sällskap... (Detta med Kasper var ironi.) Jag är glad att bo "i skogen".

Kan tillägga att det slaskar här - all den vackra snön som föll häromdagen är snart borta. Helt okej, om det bara är för gott! Eller åtminstone för i år.

25 februari

Giftet i lampan

Det här är viktigt. Något att sprida. Hur många vet detta? Hur mycket är man beredd att offra på energisparandets konto? Snacka om pest eller kolera!

Om en tid kommer LED-lampor - varför inte vänta ännu en liten, liten tid med glödlampsförbudet tills dess en [BRA ersättning finns](#), snart även för "vanligt" bruk. Det jobbas på den saken!

Läs nu Kemikalieinspektionens anvisningar för hantering av de lågenergilampor vi alla ska tvingas använda, enligt både EU- och regeringsbeslut.

Texten hämtad från inspektionens hemsida <http://www.kemi.se/> och är uppdaterad 7 februari 2009.

Och lägg på minnet instruktionerna för hantering av en trasig kall respektive varm lampa!

Här följer texten:

Kvicksilver i lågenergilampor och lysrör

Lågenergilampor och lysrör innehåller kvicksilver. I en kall, ny lampa, finns kvicksilver i form av antingen små kvicksilverdroppar, fast amalgam eller kvicksilver/järn-kulor. En lågenergilampa kan innehålla upp till 5 mg kvicksilver medan ett lysrör kan innehålla upp till 10 mg.

När en lampa tänds stiger temperaturen och kvicksilvret förångas, för att till slut fylla lampan med ånga. När lampan efter användning kallnar övergår ångan åter till små droppar och möjligen också i viss mån till amalgam.

Om en kall lampa går sönder sprids kvicksilver, som finns i form av små droppar, i rummet. Kvicksilverdropparna kommer rimligen att snabbt falla till golvet tillsammans med de trasiga lampdelarna och eventuellt glaskross. Om däremot en varm lampa går sönder sprids gasformigt, metalliskt kvicksilver (Hg^0) i rummets luft.

Uptag och effekter av kvicksilver

Kvicksilver i form av vätskedroppar från kalla lampor förväntas inte tas upp via huden i nämnvärd omfattning. Från förorenade händer kan det uppstå exponering via munnen, men även i detta fall är upptaget mycket begränsat. Kvicksilverdroppar kan långsamt förflyktigas och på så sätt leda till viss exponering via inandning om inte de mycket små dropparna tas omhand.

Inga hälsoeffekter förväntas uppstå vid enstaka exponering för kvicksilver. Men eftersom gasformigt kvicksilver lätt tas upp vid inandning och sedan ansamlas i kroppen ska man av försiktighetsskäl undvika exponering för gasformigt kvicksilver. Effekter som kan uppstå vid långvarig exponering för låga koncentrationer drabbar framförallt nervsystemet och hjärnan.

I yrkesmiljö har den tolererbara koncentrationen av oorganiskt kvicksilver bestämts till $30 \mu g/m^3$ för längre tids exponering (8 timmar per dag under en längre tid), enligt Arbetsmiljöverkets föreskrifter AFS 2005:17. En lampa eller ett lysrör kan innehålla 5000-10000 μg kvicksilver.

Rekommendationer när en kall lampa går sönder

Samla upp lampresterna till exempel med en bit styvt papper eller kartong och lägg dem i en glasburk med lock. Torka därefter golvet med en (liten) fuktig trasa. Lägg sedan även trasan i glasburken, förslut burken och märk den, till exempel med texten "kan innehålla kvicksilver från en lågenergilampa". Lämna burken till returhantering som är avsedd för miljöfarligt avfall.

Använd inte dammsugare. Det finns en risk för att dammsugaren ytterligare finfördelar och förångar kvicksilverdropparna och sprider dem i luften. Det ökar risken för inandning.

Rekommendationer när en varm lampa går sönder

Stäng dörrar till rummet där en varm lampa gått sönder. Ventilera rummet (öppna

fönster) och lämna rummet. Den europeiska lampbranschorganisationen (ELC) rekommenderar att man lämnar rummet i 20-30 minuter. Samla senare upp lampresterna till exempel med en bit styvt papper eller kartong och torka golvet och andra ytor i närheten av den trasiga lampan med en (liten) fuktig trasa. Lägg lampresterna i en glasburk med lock. Lägg även trasan i glasburken, förslut burken och märk den, till exempel med texten "kan innehålla kvicksilver från en lågenergilampa". Lämna burken till returhantering som är avsedd för miljöfarligt avfall.

Använd inte dammsugare. Det finns en risk för att dammsugaren ytterligare finfördelar och förångar kvicksilverdropparna och sprider dem i luften. Det ökar risken för inandning.

Som sagt, adressen till Kemikalieinspektionens hemsida är <http://www.kemi.se/>
Nu går inte lampor sönder varje dag, men att handskas med en så här potentiellt farlig produkt - vem tycker att det känns BRA? I synnerhet inte när alternativ finns.

24 februari

Victoria, ny telefon, dagsmeja...

Det är väldigt sent, även för mig! Men vill ändå ge åtminstone ett livstecken ifrån mig! Varför ska bara Kasper få komma till tals :-). Standardkommentaren idag är väl annars att "äntligen gör dom slag i saken, Victoria och Daniel!"

Jag är förmodligen varken rojalist eller republikan. Tycker i och för sig att systemet med kungahus är förlegat, men hittar ingen anledning att ställa mig på barriaderna och skrika. Och jag tror att Victoria är en riktigt skärpt tjej.

Det kändes gott att se henne och Daniel idag. Att se så lyckliga människor. De har haft många barriärer att ta sig över. Synd bara att det ska dröja så länge innan bröllopet står. Men det spelar väl å andra sidan inte så stor roll. Men gissa om de blir påpassade... ;)

I övrigt - en helt vanlig dag. Ingen träff med Mollie med matte pga sjukhusbesök (mattens). Däremot stor glädje över min nya högtalande telefon! Varför har jag inte skaffat en sån tidigare? Går utmärkt nu att vänta i kö, kan ju skriva på bloggen, betala räkningar eller göra nåt annat kul (!) medan jag väntar. Och om det är fråga om jobb - är ju härligt att kunna lyssna och skriva samtidigt. På jobbet var högtalande telefon en självklarhet - varför inte här i mitt hemmakontor? Fast det är det nu!

Jag HAR en bild också - den ser egentligen inte klok ut, men den representerar NÄSTAN-VÅR. **Dagsmeja. Solen har börjat värma!** Runt alla mörka partier smälter snön snabbt. Lönade sig alltså att skotta uppfarten noggrant i går!



21 februari

Hur kul?

Hur kul tror ni det är att komma hem till ett hus med en inomhustemperatur på 13 grader? Det kan jag tala om - inte kul alls!

Så går det när man värmer med ved och kamin! Hjälper inte ett dugg att den, kaminen alltså, är nysvärtad och vacker... När man är lat och inte går upp i ottan och eldar för att huset ska vara varmt när man ger sig ut på äventyr, då blir det så här. När det är vinter.

Elvärme - nej, man tänker väl på miljön... Fast nu ljög jag, i själva verket är elpriserna så höga att direktverkande el i ett inte alltför tätt hus blir så dyrt att jag inte ens vill veta det!!!

Och så älskar jag ju kaminvärmern!

Men inte frånvaron av den. Som nu. Men värme är på väg. Kan snart ta av ytterjackan. I ett sånt här läge tar jag faktiskt hjälp av både olje- och fläktelemt 😊 Men om bara en liten, liten stund klarar kaminen hela huset, med hjälp av den stillsamma takfläkten.

Det här är livet i skogen i ett nötskal. Plus att jag alldeles nyss hämtade in två korgar med ved.

Åh, vad jag tycker om det här livet!!! För det mesta i alla fall... nu till exempel.

19 februari

Ljusets återkomst m.m.

Tänk att ljuset är på så god väg tillbaks! Att dagarna blivit så långa! Om bara en dryg vecka är det mars!! Värmande sol, dagsmeja, droppande tak! Hos dom som har snö, vill säga.

Upptäckte just hur stor skillnad det blir i fönstren. Fösta bilden togs för ett par månader sen, i advent. (Jag vet att jag redan visat den.)



Men här är det ju vår!



Vårdepressioner har man ju hört talas om. Undrar hur vanligt det är?
Höstdepressioner finns också. Är kanske vanligare? De flesta dödsfall bland äldre och sjuka lär inträffa på våren.

Klart att årstiderna påverkar oss - frågan är bara hur. Och varför. Jag känner ett par personer som absolut inte tycker om sommaren - varmt och äckligt, mygg, blir ju aldrig mörkt osv. Andra klarar inte vintern, för att inte tala om hösten. Men att någon blir deprimerad av våren - det tycker jag är svårt att förstå.

Vädret är väl det mest populära samtalsämnet på våra breddgrader - självklart, för visst är det intressant. Tänk en sån kontrast - skillnaden mellan 25 plusgrader och 25 minus är ju faktiskt 50 grader!

Tänk att vi lever i ett klimat där utomhustemperaturen förändrar sig minst 50 grader under de flesta år. I Norrland kan skillnaden lätt vara 70 grader!

Vilka växlingar vi får vara med om, vilka skiftningar i naturen! Från vitt till grönt till gulrött till brunt till vitt igen... Och tänk, vilka olika liv vi lever på sommaren mot på vintern.

Även om det visst händer att jag under vintern längtar till Medelhavsländernas sol och värme, så vill jag inte byta. Antagligen hade jag väl gjort det i så fall - för några år sedan fanns både tanken och möjligheten. Men nej - jag vill hellre bo så här!

Nu ser jag fram mot mars! Ska fram till dess försöka njuta lite av även den här tiden.

16 februari

Tjusigaste kaminen :)

Ni som kikar även på Kaspers sida har sett varför min kamin såg ut som den gjorde - han slickar i sig kaminsvärtan! Inte alls nyttigt tror matte, som alltså

slutade svärta kaminen. Den började alltmer anta rostens färg - i verkligheten ännu mer än bilden visar. [Skogsfrun](#) tipsade om gammaldags, "naturlig" svärta från Skansenbutiken. Jag skickade efter, och nu får ni sent omsider se resultatet!

Så här såg kaminen ut *före* (det vita som skymtar i nederkanten är Kaspers päls).



Så här ser den ut *efter*! Vilket lyft!! 😊



Tror inte att Kasper gillar den här nya svärtan lika mycket, men OM, då är den förmodligen mycket mindre giftig. Han har ju slickat framförallt på sommaren, när kaminen är kall.

I övrigt kan konstateras att jag upptäckt att det är dags att ljusa upp tillvaron här

hemma! Byta dukar och gardiner! Kanske det är lite tidigt. Och så ska pelargonerna ansas när som helst, och planteras om och så ska en del frön förgros och så ska...

Det ÄR nog vår på gång, även om jag tror att vintern sent omsider kommer att påminna om att den minsann fortfarande har en chans att visa sig från sin värsta/bästa sida... Men då har jag ju alltid min "nya" kamin att glädja mig åt!

13 februari

Isigt!

Upptäckte att det är fredag den 13 - bäst att vara extra försiktig. Inte ett steg utanför dörren kanske, utan broddskorna. Tur att jag lyckades ta mig fram och tillbaks till soptunnan helskinnad - trots glashalt och träskor. Hur dum får man vara... Men nu ska jag inte synda på nåden mer, i varje fall inte idag...

På ängen nedanför tomten, den vi alltid går över på väg till sjön, har stigen blivit en isgata. Här är vi nästan hemma igen, och möts av Filip som önskar Kasper och matte välkomna hem.



Bråttom, bråttom, bråttom!
Filip förväntar sig nog en god lunch!
För vi är ju nästan hemma, bara några steg från den egna tomtgränsen.



Det tycks som om Kasper och jag återigen liksom bytt sida. Det bara blev så!

11 februari

Kärnkraft?

Bränslet är fossilt, ändligt, extremt farligt att hantera. Hela vägen, i alla led.

Avfallet kräver säker förvaring i hundratusen år.

Kan sånt kallas REN energi? Eller billig? Uthållig? Säker?

Nej, det kan det inte!

Vi är många som tycker så. [Du också?](#)

10 februari

Tänder, skyldigheter och äntligen-besök :-)

Om tandläkare tycker jag INTE. Inte om sådana man haft tidigare och lämnat. Dåligt underarbete gör att det ena efter det andra rasar, att implantat blivit nödvändiga! Fyra stycken! Och just när både man själv och min sedan ett par år nya tandläkare tror att NU, nu ska jag få vad tandläkare Stig kallade frisedel ett tag. Med ett komplett bett och stort och vackert leende.

Inte då! En ny dyster upptäckt, dock i tid den här gången. Tanden går att rädda, konstaterades idag! Efter rotfyllning kan bron återställas. Hm, önskar detsamma gällde min plånbok...

Men nu är det som det är. Kunde vara mycket värre ju! Känns egentligen väldigt gnälligt att klaga över sådant här när man kan följa hur andra människor har det, både här hemma och framförallt ute i världen.

Nämnde ju tidigare mitt "tantgäng", och att vi nästa gång vi träffas har "skyldigheter" som tema. Har funderat lite över temat, och gjort en upptäckt.

Så mycket lättare det är att tala om rättigheter! Tänk, så mycket vi har "rätt" till! Betydligt knepigare att fördjupa sig i skyldigheter. UTAN att samtidigt tala om rättigheter... Prova, får ni se... Ska bli spännande på nästa träff.

Och så har jag redan beställt en bok, som vi ska läsa till näst-nästa lunchträff. "[Tid](#)" av [Stefan Klein](#). Vad jag kan förstå är den på väg, kanske jag har den i brevlådan i morgon.

I morgon (dvs det har ju redan hunnit bli i dag) ska förresten Kasper och jag äntligen träffa Mollie och matte Susanne efter ett flera veckor långt uppehåll. Ända sedan jul har det kommit något emellan, på våra tisdagar. Så snart kommer jag att ha världens lyckligaste hund!! Vi halkar på isiga vägar iväg till de här husen...



Utsikten åt ena hållet är stora fält och hagar. Åt andra hållet ligger skog, mycket skog, havsvikar och strandängar. Och så här års invaderas ju inte hagar skog av vare sig kor eller kvigor! BRA, för en lite koskraj person som jag!

Natti natti - tisdagen har redan hunnit bli en och en halv timme ung!

6 februari

Det omöjligas konst - kärnkraften

Håhåjaja - lite mer extra jobb. Undrar om jag snart inte ska börja ta lite betalt i alla fall! Nej, jag VILL inte! Tycker att man ska kunna hjälpa till ändå, när man nu har sin pension säkrad. Nåja, säkrad och säkrad, tycks vara dåligt med den saken.

I övrigt bara att konstatera att Maud (c) lyckas med konststycket att påstå sig vara EMOT kärnkraft samtidigt som hon går med på att nya kraftverk byggs. Ja, nog är politik det (o)möjligas konst...

Ren energi - fattar inte hur man kan bortse från både uranbrytningen och avfallsförvaringen! Något smutsigare får man väl leta efter!!!

Ändå ser jag på röstningsresultat hos både Aftonbladet, DN och Expressen att en förkrossande majoritet röstat FÖR att vi ska behålla kärnkraften!

Om ingen olycka eller terrorattack eller liknande sker "i förtid", så blir det de kommande 3000-4000 generationerna som får leva med följderna av allt nedgrävt avfall!!!

Nej, jag vill inte fördjupa mig mer i det här just nu. Kan ju ändå inget göra. Alltså går jag och lägger mig, ska försöka hitta någon uppbygglig litteratur att somna till...

Måste upp tidigt i morgon, tandläkaren väntar. Mätte det inte snöa alltför mycket i natt.

4 januari

Problem och positivism

Har umgåtts med ett tonårsbarnbarn som stannade hemma ensam medan övriga familjen åkte till fjällen. Han ville inte följa med. Har tillbringat en av sina "lediga" dagar med sin mormor.

Kan bara säga att jag är glad att inte längre vara så ung. Tror det är svårare nu än på min tid. Det var väl inte alltid så lätt då heller, och jag skulle ärligt sagt inte vilja ha min egen tidiga ungdomstid tillbaks! Vilket ju är tur, eftersom det vore en sällsynt fåfång önskan, om man så säger... Men att vara rödhårig och fräknig är förstås lättare nu än då jag var riktigt ung. Men då hade det verkligen sina avsidor.

Ända tills jag kom upp i de äldre tonåren - då blev förtretligheterna tillgångar. Rätt trevliga sådana, faktiskt...

Mitt barnbarn är varken fräknig eller rödhårig och är dessutom en osedvanligt vacker pojke, men problem kan man ha ändå.

Det finns överhuvudtaget gott om problem. Jag har per telefon pratat en längre stund med en elöverkänslig vän. Inte har hon klagat, jag vet ju ändå så väl hur hon och hennes man tvingas leva. Det enda som associerade till just det problemet var hennes glädje över att nya grannar stänger av sin mobiltelefon innan de besöker sitt i höstas inköpta hus. Och att de parkerar sin moderna bil ett par hundra meter ifrån fastigheten, en bil som, precis som min, innehåller en mängd digitaliserade funktioner som är igång trots att motorn är avstängd och bilen låst.

Nej, vi talade mest om "livet". Om hur vi ser på döden (ett riktigt upplyftande samtal kan jag tala om!!!) och om FÖRSÄKRINGSKASSAN (nästan så långt ifrån upplyftande man kan komma). Vi talade om djur, om hundars underbara ögon och om hennes alldeles fantastiska lilla katt som 20 år gammal dog för några år sedan. Om denna lilla varelse som alltid betraktade besökare noggrant. Mådde gästen bra negligerades han. Hade han däremot ett eller annat problem, var sjuk eller mådde psykiskt dåligt, var ängslig eller rädd (redan då var elöverkänsligheten ett visst problem även hos en del besökare), då hoppade den lilla katten upp i knäet, gosade lite lagom och låg sedan helt lugnt och stilla och spann. Tills vederbörande mådde bättre. Då hoppade hon ner och återgick till sina vanliga kattbestyr och viloplatser. – Ett skönt samtal.

Jo, jag har förstås promenerat med Kasper också. En kort stund visade sig solen, tursamt nog just när vi var ute och jag hade kameran med mig. Några bilder finns på hans sida, på min får ni de här:



Lite synd är det att inte bilderna kan visas högupplösta... Lägg till lite egen fantasi, så ser ni kanske det fantastiska i solgenomlysta kristaller på en plommonträds gren...

Vill i övrigt tala om att jag senaste dagarna suttit väldigt mycket vid datorn, har en del åtaganden som måste fullföljas. Och sen - sen har orken liksom tagit slut. Men besökt er, det har jag gjort även om jag inte orkat skriva något själv! Tror att tillvaron snart är lite mer "normal" igen...

30 januari

Sanning? Lögn? Skyldigheter? Rättigheter?

Vi, mina kära "tanter" och jag, talade om att "lida på sanningen". Om lögn – medvetna eller omedvetna. Om sanningens många ansikten – joodå, den har verkligen många ansikten. Sanningen är inte bara som en lök, om man skalar bort ett lager så finns ännu ett osv. Till slut upptäcker man embryot till en ny lök som småningom ger upphov till ännu en lök som i sin tur kan uppenbara ännu fler "sanningar" osv.

Sanningen ser också olika ut beroende på utsiktspunkten. Gå runt ett hus, och upptäck t ex att fram- och baksida ser olika ut. Båda bilderna är sanna. Studera

ett träd. Eller en människa.

Med oss själva som utgångspunkt upptäcker vi olika egenskaper hos varandra, hos olika företeelser, överhuvudtaget i tillvaron. Det enda som är riktigt säkert är att hela sanningen, den har ingen av oss. Som psykologen uttryckte det – vi har alla små, små skärvor, och utgående från den lilla, lilla skärvan bygger vi upp en hel "sanning", vår egen sanning.

Men om vi inte inser att det är just detta vi gjort, dvs utgått från ett litet, litet fragment – om vi menar oss verkligen äga hela sanningen och går till strid för den, då är fundamentalismen där. Vi blir inskränkta, rigida och oemottagliga för hela den skimrande, mångfacetterade värld vi lever i. Jag skulle säga "fattiga i anden".

Vi talade också om lögn. Om medvetna och omedvetna lögner. Och om så kallade vita lögners följder. Kallar vi dessa lögner vita för att vi för egen del inte vill kännas vid följderna av en "vit sanning"? Eller beror de vita lögnerna på insikt både om den egna bevekelsegrunden och den andres situation?

Vi åt en god lunch tillsammans, och talade i timmar. Sju kvinnor i mogen ålder. Otroligt spännande, med våra olika bakgrunder. Någon hade en pappa som var spionchef under andra världskriget (för amerikanerna). Någon funderade över sin mamma som i sin dagbok från samma tid bad till Gud att han skulle hjälpa Hitler att vinna kriget och befria sitt land... Detta apropå att leva med lögner. Båda dessa kvinnor har helt eller delvis ursprungliga rötter i Tyskland. Visst är det spännande hur livet formar människoöden och möten.

Vad vårt samtal om sanning och i viss mån lögn mynnade ut i?

Främst i att vi är så glada över den här gemenskapen. Över att vi är så olika personligheter med så olika bakgrund, över att vi finner olikheterna berikande, över att vi trivs så bra med varandra och över känslan att vår "tantgrupp" upplevs som riktigt viktig för oss allihop.

Eller hur, du som deltog. :-) En fin torsdag. Den sista i januari. Och alldeles, alldeles strax är det februari. Nästan, nästan vår - är jag en bautaoptimist, eller... ?

Nästa gång vi möts ska vi tala om "skyldigheter". För enbart "rättigheter" har vi väl inte?

26 januari

Hal dramatik

Nåt fel med mig, som oftast kommer på att jag har en kamera när det är för sent!

I dag har det varit spännande här, men lagom lugnt att kunna sitta inomhus och betrakta andras slit och bekymmer. Det har varit ett par plusgrader hela dan och ishalka.

Utanför min tomt går vägen uppför, kröker sig rejält mitt i ännu mer uppförsbacke som inte slutar förrän uppe vid vägbommen. Det ser nästan platt ut på bilden, men det är det inte. Bilden visar också en del av min gårdsplan. Förenat med livsfara att gå där utan broddar!



Det sandas inte i området, men alldeles nedanför kurvan finns en behållare som är fylld med sand. Vi får alltså sanda själva.

I dag har en och annan bil kommit vackert nerdansande genom backen, men ingen hamnade på min tomt. Från tre olika håll (på bilden syns bara ett) har man försökt forcera backen uppåt.

Många motorer har rusat i förtvivlan, många däck har glidit okontrollerat och alldeles säkert har många munnar släppt ut kilovis med svordomar... Min bil har vackert fått hålla sig hemmavid.

Här har skopats och spridits sand, backats och tagits sats och till slut har alla lyckats ta sig upp (backen ÄR brantare än bilden visar). Då först kom jag på att jag borde fotat medan dramatiken pågick...

När nästa bil hade bekymmer hade det börjat skymma ordentligt, och då var det för sent. Men då förbarmade jag mig och gick ut och hjälpte till, tog med mig en askhink.

Vill ha VÅR nu! Eller en *riktig* vinter. Med snö och lagom kyla. Så där fem-sex grader.

Inte ens Kasper gillar att gå på isen, fyra ben kan fara iväg likaväl som två!

26 januari

Reparationsåldern

Händer inte så mycket i min värld just nu. Tänker inte så väldigt många tankar heller! Av förväntat snöoväder blev bara regn - och ishala vägar. Men det finns ju broddar till skorna och dubbar på bilen, så det är okej. Tandteknikern hade schabblat, så ett par tänder som i fredags skulle skruvas fast på implantat långt bak i munnen fungerade inte. Inte så kul att sitta och gapa, gapa, gapa i oändlighet medan en alltmer frustrerad tandläkare försökte få allt på plats.

Till slut provade han på modellen, och det fungerade inte där heller! Bakläxa för

teknikern, ytterligare några dagars väntan för mig. Men sen har jag ett fullgott bett igen!.

Egentligen är det helt fantastiskt vad man kan få utbytt. Som en vän sa - nu har jag kommit in i reparationsåldern... Det har jag också gjort, för jag har inte bara nya tänder utan också en ny lins i ett öga! Andra jag känner har ny höftled, "plastblodkärl" och pacemaker.

Sen finns förstås också det där jag närmast betecknar som avarter. Ansiktslyftning. Överhuvudtaget "skönhetsoperationer". Groteskt att se gamla ansikten, släta och stela med munnar som nästan når öronen. Eller ungdomar med jättetjocka bantaläppar...

Fast det är klart - i många år har jag färgat mitt hår! Men där går ändå MIN personliga gräns.

21 januari

Berlinmur, Mandela och Obama

Jag minns bilderna från Berlinmurens fall, de fantastiska bilderna av en öppen port, människor som storögda strömmade in i väst och hur de mottogs av jublande västberlinare. Människorna på muren, stenarna som bröts loss...

Jag minns Nelson Mandela, när han efter alla år släpptes fri, hur han talade om försoning och så småningom utropades till president. Denna fantastiska människa som vunnit en värld's oreserverade högaktning och beundran.

Och nu har jag upplevt bilderna från Barack Hussein Obamas (för under detta sitt fullständiga namn valde han att svära presidenteden) utnämning till USA:s första färgade president.

I de båda första fallen finns nu temporära facit - allt blev inte rosenrött. Andra stater i Afrika har inte följt i spåren. Inte ens dagens Sydafrika är i alla stycken sådant som Nelson Mandela skulle vilja. Och återföreningen mellan Öst- och Västtyskland har inte gått smärtfritt.

Förmodligen kan inte ens Obama svara upp mot de allra orimligaste förväntningarna - men faktum kvarstår. Han är vald, han är färgad och USA kommer aldrig mer att bli sig likt. Utvecklingen har tagit en ny väg. Och det är bara 40 år sedan Martin Luther King sköts till döds. Vad som sker i USA påverkar dessutom en hel värld.

Jag har just läst en förfärlig utläggning om att "hopp" är det mest negativa som finns, en dimridå som läggs ut för att kunna bedra och behärska ett folk, en värld. Och att detta är Obamas egentliga avsikt! Jag tänker inte lägga ut en länk! All skit behöver man inte känna till, jag kan bara beklaga att jag själv klickade på den när den hamnade i min mailbox. Jag hade uppenbarligen en felaktig uppfattning om avsändaren.

Nej, hopp är en ledstjärna. Hopp är det som får oss att stå ut och fortsätta tro och verka, även när allt ser som mörkast ut. Hopp är vad som vägledde och inspirerade till exempel Martin Luther King. *Hopp föder tro, och tro föder förändring.*

Ett citat: *Tro är ett slags bevingat intellekt. Historiens stora arbetare har varit människor som trott som jättar.*

(Vet inte källan, men tycker inte att det spelar någon roll!)

17 januari

Vartill mina gafflar duga

Vad gör en kreativ och välvillig sotare när han upptäcker att kaminägarens bekymmer med svårtänd och inrykande kamin främst beror på att en väsentlig del

lossnat från sin plats, trillat ner och delvis blockerat rökgången?

Säger han åt mig att kontakta hantverkare till en ganska dryg kostnad? Nej, det gör han inte. Han undrar om jag har nån "pinne" eller nåt av metall, så att han kan försöka staga upp eländet (dvs den nedtrillade "bottenplattan").

Pinne? Av metall? Försökte erbjuda en hovtång och en skiftnyckel, men det funkade inte. Den ena var för lång och den andra för kort.

Räddningen kändes ju självklar - erbjöd honom gafflar och knivar och skedar ur "kökslådan för sånt som inte används längre". En inspirerad sotare flyttade bort hela kaminen och gav sig gafflandes in i skorstenen.



Nu sitter manicken där den ska, och jag lovade att påpeka för en eventuell annan sotare att han bör vara försiktig när han sotar, så att han inte rubbar mina gafflar!



Genom att ta bort den där runda luckan med en skruv (vingmutter) på kan jag i fortsättningen kolla så att gafflarna fortfarande gör tjänst.

Efter väl förrättat värv (sotarens) fikade vi och pratade om livets väsentligheter. Vi funderade över varför en del människor har förmågor som andra saknar. Varför ger en slagruta utslag för en del personer (t.ex. för mig) men för andra inte alls. Sotaren känner en person som inte ens behöver en slagruta för att känna saker nere i marken.

Varför är en del elöverkänsliga, och andra inte?

Varför har så många så svårt att erkänna att det finns fenomen här i världen som de visserligen inte själva förstår, men som finns ändå?

Varför tror så många att dagens vetenskap kommit till nån sorts slutpunkt?

Osv.

Vi får fortsätta samtalet till hösten.

14 januari

Grön spindel bebådar vår?

I morgon (eller idag om det hunnit bli den 15) kommer äntligen sotaren! Himla tur, för i går tror jag att det ynka lilla hålet som var kvar i skorstenspipan beckade igen totalt! Slutade tvärt elda. Satte på el-element. Och så packade jag ner och städade ut allt som påminner om jul. Väntar nu ivrigt på att få ta in forsythia, vide och hasselkvistar! Vill köpa tulpaner i mängd - och börja **drömma om fröer!**



Hörde att Kasper lät lite konstig ute i köket - och där satt han och småmorrade och stirrade på en skåpdörr. Där satt den här krabaten!



Grön bladspindel. En rovspindel, spinner inga nät. Har förmodligen funnits i "gröna rummet" dit dörren några dagar stått öppen. Undrar vad den hade i köket att göra? Undrar om hon (för jag tror det är en hona) var blyg för mig, för det där krökta benet som från början såg ut som alla de andra kröktes mer och mer när jag stod där och tittade på henne...

På något sätt kändes det som om just en grön spindel bebådar den vår som komma skall! Även om den dröjer lite än... 😊

10 januari

Hade ingen aaaning om...

... att jag gillar Jonas Gardell! Att Mark Levengood erövrat mitt hjärta (precis som de flesta andras, föreställer jag mig) är väl förståeligt, men Jonas Gardell har alltid förefallit mig vara en rätt fånig pajas. Så fel jag haft!

Jag har alltså sett "Stjärnorna på slottet". Tack Jonas, för "din dag". Den grep mig djupt.

Från förra säsongen minns jag särskilt Peter Stormare som fick mig att skratta hejdlöst, Kasper trodde inte att hans matte var riktigt klok!

Finns mer att minnas från de här programmen, men de här båda är tveklöst de som "drabbat" mig mest, om än på helt olika sätt. *De har fått mig att skratta hejdlöst åt den s.k. seriöse aktören och tåras tillsammans med komikern...*

9 januari 2009

45 graders skillnad - och vattnet frös

Några märkliga dagar - temperaturskillnaden mellan ute och inne har varit 45 grader! Gissa om lilla kaminen fått göra skäl för sig!

En morgon hade vattnet frusit. I källaren. Hade haft dörren till "ytterkällaren" lite öppen för katternas skull. Tänkte mig inte att kylan kunde tränga ända in till vattenrören - fast i ärlighetens namn så tänkte jag nog inte alls! Inget vatten nånstans. Både gästande syrra och jag var både kaffe- och duschsugna. Bland annat... Inget vatten upptappat, vare sig i kök eller på toa.

Nästan 20 grader kallt ute. Tog med mig tre värmeelement och rusade i morgonrock ut och in i källaren. Vattnet fruset även där, naturligtvis. Placerade elementen efter erfaren syrras direktiv.

Fick skäll för att jag sprang ut i kylan i bara morgonrock.

Fläktade mot både rör och hydrofor. Gick ut, satte i mortorvärmaren ifall vi skulle behöva fara iväg och hämta vatten nånstans. Mycket vatten.

Kollade efter en stund - motor- och kupévärmare fungerade inte. Ner i källaren igen. Elementen fungerade inte heller.

Ut och in igen - en propp hade gott. Kopplade ur motorvärmaren - ännu en propp gick. Ut och ner i källaren, fick mer skäll för lättkläddhet, kopplade ur ett av elementen. Proppen höll. Vi drack juice. Vågade inte ringa och väcka någon granne så tidigt på morgonen. Kvar i vattenkokaren fanns vatten till en visserligen mycket liten men dock kaffeskvätt åt oss var.

Efter två timmar började det rinna vatten ur öppna kranar - ljuvligt ljud!

Nu är dörren till källaren stängd. Extra isolerad dessutom! Ser ut så här...



Inte vackert, men funktionellt! Ska så småningom justera dörren, och hyvla lite, så att den går att stänga helt igen.

Inomhus såg det vid lunchtid, några timmar senare, ut så här!



Goda pajen i närbild.



Recept på pajen

Förgrädda ett pajskalet några minuter.

Bred antingen hemgjord eller färdigköpt pesto över skalet. Inte alltför snålt (ska vara klassisk pesto, med basilika och pinjenötter).

Smula över fetaost, snåla inte där heller.

Häll över äggstanning, inte alltför mjölkstinn. Själv använder jag två ägg till en 23 cm pajform, och gör gärna stanningen på grädde och vatten.

Toppa den färdiggräddade pajen med delade cocktailtomater (och gärna några basilikablad).

Har hittills inte mött någon som inte gillat den här pajen! Utmärkt även för vegetarianer (om de äter ägg, vill säga). Nedan undrar syrran varför hon måste utsättas för en kameralins, när hon vill ÄTA!!!



Kan säga att kaminen bokstavligen gick varm! Pga försenad sotare ([se Kaspers sida](#)) var det bara öppna spjäll som gällde.

En utomhusbild till. Notera de båda vattenkannorna i stolen på bron. Framplockade för vattenhämtning, det skvalpar inte över lika lätt i en vattenkanna som i en hink.



Bilden togs den kalla och tidiga morgonen.

Syrran: Du kunde väl åtminstone ta på dig en jacka och ett par sockor innan du kutar ut och in på det där sättet!!! Du är ju inte riktigt klok!!!

Förmodligen hade hon rätt - hon har faktiskt det ibland!

2 januari 2009

Obehagligt minne - tjuvanklagad

Det känns fint att ibland träffa riktigt gamla vänner, tillika arbetskamrater. När vederbörande dessutom är en nästan-granne, då finns det extra mycket att tala om.

Fantastiskt att ha gemensamma minnen som ligger 30-40 år tillbaks i tiden.

ETT minne är väldigt pinsamt. Min nästan-granne var ombedd att organisera de yttre arrangemangen kring en TV-inspelning, i mitten av 70-talet. Ingick i en serie där ett antal kända kulturpersonligheter inbjöd konstnärsvänner till en sammankomst med musik, sång och skön underhållning. I det här fallet inspelat i det fria.

Jag lovade hjälpa till genom att koka en god soppa och se till att även bröd, smör och ost fanns, för den timliga underhållningen...

Dagen var en upplevelse. Jag minns många deltagande, man alldeles särskilt Monika Zetterlund.

Värdinnan för tillställningen, hon som bjöd in sina vänner, var en mycket känd, nu död konstnär. Kvinnlig.

Efter avslutad inspelning kom hon fram till mig, tackade för min medverkan samtidigt som hon bad mig lämna tillbaks det spritkök hon antog av "misstag" hamnat bland mina egna attiraljer.

Vad skulle jag med ett spritkök till!!!?? Stod som ett frågetecken - men hon insisterade. Ingen annan kunde ju ha lagt beslag på det...

Fruktansvärt att inte bli trodd. Jag bad henne, att om hon någonsin kom underfund med vad som verkligen hade hänt med hennes spritkök, så skulle hon kontakta mig. Det gjorde hon aldrig. Förmodligen dog hon i förvissningen att jag var en tjuv, även om hon förmodligen inte ägnat tanken hälften så många tankar som jag.

Jag ser hennes skulpturer då och då, och minns. Känner fortfarande en tagg.

Det är verkligen förfärligt att bli orättvist anklagad, och dessutom inte bli trodd!

För min nuvarande nästan-granne berättade jag ingenting. Inte då, först efter 25 år.

Tur att det finns en massa positiva minnen också. Liksom minnen av tidigare rätt intensiva meningsmotsättningar os emellan, och rentav bataljer. *Tur att man med åren kan komma till ömsesidig både respekt och förståelse.*

Men nu är det dags att städa kontorsrummet där även gästsängen står. Syrra på väg! Från ett snöigt vackert Dalarna till en snöfri men frostig Mälardal! 😊😊😊

[Upp](#)

[Gamla hemsidan finns kvar t.o.m. våren 2012. Men den är övergiven.](#)